

הידועה בציבור כשואה

חשבון עובר ושב
חלקה אחת
כדונק

הם משתפי-פעולה, אמרת הסמכות המדינית הבכירה, "כבר היו בדרך הנכונה, אנחנו, למשל, אף פעם לא תבענו ועדתי חקירה כשהם הטילו פצצות על ערי התעלה. לא תבענו שום ועדת-חקירה כשהם איפשרו למלך ההאשמי לטבח את ערביי יהודה ושומרון שישוב בכראמה, ולא תבענו שום ועדת-חקירה בהודמניות אחרות, שבהן נעשה משהו לתיקון המאון. האמת היא" אמרת הסמכות הבכירה, "שהקצב לא נראה לנו, ולפעמים גם לא הכיוון. אל-צבאות-ישראל מסר לנו את השילטון כדי להחיש במיקצת את התהליך, ואם אינני טועה" המשכה האישית הבכירה, "עלינו על הדרך הנכונה, ומכאן הסיסמה: הליכוד בדרך הנכונה."

היהודים, סבורה הסמכות, יכולים להיות "בוגדים" רק כשיש הוכחה גמורה שהם מורמים, או שאמם אינה יהודיה. "כיצד יכולים משתפי-הפעולה היהודיים הללו לשכוח את מאונ-הדמים הנורא הזה?" שואלת הסמכות הבכירה, "שישה מיליון או קצת פחות מזה על כף אחד של המאזניים — הם מעזים לדבר?" הסמכות בנה, פשוטו כמשמעו, למשפטי הפעולה, המוציאים את דיבת הארץ רעה, ואפילו משכבה, עולים בראשה הירוקים מרים מאוד על טיבם של "היהודים הללו", אבל מוסיפה הסמכות בשמץ של בדיחות-הדעת, "לא אוסיף עוד לדווח על מה שעולה אצלי באישון לילה."

כתבנו יפתח מריר טוען, כי הסמכות מאוד-מאוד בוטה כאשר היא מתייחסת לאותה שלשלת אירועים הידועה בציבור כשואה. "שער בנפשוך" אמרת הסמכות, "שקלגסים נאציים, חמושים מכף רגל ועד ראש, במיטב כלי-הנשק הנאציים שהעמי" דה לרשותם החיה הנאצית, ירו בלי הב" חנה בילדינו, נשינו וטפנו. האם נוכל לשכוח? האם נוכל למחול? האם נוכל לסלוח? ילדים! ילדים קטנים שעוד לא יבש חלב אימותיהם על דלי-שיפתיהם! אימהות! אימהות שעוד לא ניתקו שיפתי ילדיהן משדיהן! את כל אלה טבחו החיית הללו, ולא הם בלבד: גם שותפיהם, ה" אוקראינים, הפולנים, הלטבים, ההונגרים! זכר אומות העולם שמו מחסום לפיהן! אותה אמריקה הגדולה, הסבורה שאנחנו ואסאלים שלה (אם מבינים הקוראים במה המדובר), לא פצתה פה וציפצפה! זכריי טניה הגדולה, אותה אלביון צבועה, האם הפציצו מפציצה המפוארים את מחנות ההשמד? לא ולא! התינוקא הבלושביקאי, היכן היה הוא?"

הסמכות המדינית העליונה אמרת, ש- בחודשים האחרונים מסתמנת, סוף-סוף, תפנית ממשית, כמו שאמר היהודי המומר ההוא, קארל מארכס, כמות הוסכת ל- איכות. "הסמכות מפרשת את כוונתה: "זה כבר לא טיפין-טיפין, כמו שהיה בעבר, המיספר שישה מיליון כבר אינו נראה חלום רחוק, אהה יודע, כשיש לך מיספר, נניח כמו 5,000, ואתה מוסיף לו רק 0 קטן אחד, זה כבר 50,000. זה לא סתם 0, זה משהו אחר לגמרי." אמרת הסמכות המדינית.

מאונ-הדם הנ"ל, כפי שכבר הבחינו הקוראים, הוא אבן-פינה במחשבה המדינית של הסמכות המדינית. כדי לא לטעות, נביא להלן את דבריה של הסמכות הבכירה כלשונם: "הם טבחו גם כהנה וכהנה, שישה מיליון ואולי אחד-שניים פחות, על אחד-שניים לא נבוא עימם חשבון, או אין להם זכות לדבר, בינתיים. מילה אחרונה, זו המדינית יפחת מריר, והסמכות העליונה הואילה לפרש למה כוונתה. כלל ידוע הוא בתורת המוסר, אמרה הסמכות העליונה, שכלי להטיף מוסר למישהו, עליך להימצא באותה רמה מוסרית, לפחות, שבה מצוי מוטיף-המוסר. למשל: לא יעלה

מירווח מוסרי

כתבנו יפחת מריר מוסר שבנקודה זו מתחלחלת עיניה של הסמכות הדינית הבכירה ביותר, וכל-כולה אמרת ענות-נפש יהודית לגמרי. כתבנו, המקורב

ה מאורעות במחנות המחבלים ב- ביירות הטילו צל כבד על החודש המדיני. כתבנו יפחת מריר שוחח עם מקורות בכירים ביותר, המקורבים ביותר לסמכות הבכירה ביותר, כדי לברר את הילכיה-הרוח השוררים בקרב הסמכות הנ"ל.

על פי הדיווחים המגיעים, סבורה הסמכות הנ"ל, אין זכות לאומות העולם (הסמכות מכהנה אותה: הגויים) להטיף מוסר לישראל, כל עוד רובצים על מצ" פונן שישה מיליון קורבנות יהודיים שנט" בחו ביד רשעים. כתבנו מוסיף כי הסמכות

כתבנו יפחת מריר אמר שהסמכות הדינית העליונה אינה מגלה שימחה יתרה על כך שאותם 5,000 או 50,000 הם ערבים דווקא. "וכי יש לנו ברירה?" שואלת הסמכות

הליכוד בדרך הנכונה
 אסון

מה שיעשו הנאצים
 זווטה

כות העליונה, וכי אנחנו יכולים לבחור את שכנינו? גם בגרמניה ובפולין לא אנחנו בחרנו את שכנינו. אבל, עליך לזכור, שיש 200 מיליוני ערבים ומוסלמים מהבחינה הזאת, הם כמעט לא ירגישו, מה זה עוד שישה מיליון או פחות שישה מיליון בשביל 200 מיליון? ושרה-הכלכלה שלי אומר שמבחינה כלכלית, זה יכול רק להביא להם תועלת." אמרת הסמכות המדינית הבכירה.

על הדעת שמי שרצח עשרה אנשים, יטיף מוסר למי שרצח אדם אחד. זהו הרי כלל יסודי בתורת המוסר, מי שגנב מכונית, אל-נא יטיף מוסר למי שגנב קורקינט. המדינית תרחיב ותפרש בנקודה זו, ואף מעלה את השאלה, מתי לדעת הסמכות הבכירה, יוכלו אומות העולם (הגויים, כפי שהוסבר כבר לקוראים) להטיף מוסר ליהודים, הסמכות נאותה למסור לכתבנו את עמדתה הנחרצת בעניין זה. ושוב, אנו מבקשים להביא כאן את הדברים כלשונם, כפי שרשם אותם כתבנו יפחת מריר, וכך אמרה הסמכות המדינית: "רק כאשר יהיה שיוויון, כלומר: כל עוד נרצחו לנו שישה מיליון, ואנחנו רצחנו הרבה פחות מזה, הרבה-הרבה פחות מזה, אין להם זכות להטיף לנו מוסר, הם יוכלו להתחיל לדבר רק כשהיה שיוויון!"

מאוד לסמכות, אומר שגם הוא, רק לעתים רחוקות, הבחין בנפש נסערת כל-יכך אצל הסמכות המדינית הבכירה. טענתה של הסמכות, אם כן, היא שכל עוד המאון הוא כפי שהוזכר, כלומר, שישה מיליון או מעט למטה מזה יהודים טבוחים על כף אחת של המאזניים, אין לאומות העולם כל זכות מוסרית להטיף לעם היהודי היושב במולדתו, הלא היא ציון (וכדי למנוע כל ספקות, משרטטת הסמכות הבכירה את גבולות המולדת, אך מפאת אריכות הדברים נבצר מאיתנו להביאם במלואם).

שבה מדובר מוכנה לקבל אפילו את הקביעה כי בהתרחשות הידועה בציבור כשואה, נטבחו רק 5,854,653 יהודים, זקנים ושיס, וטף, כפי שטוענים מדענים מסויימים, ביניהם גם יהודים. מיספר זה, טוענת הסמכות ההיא, צריך להיות לנגד עיניהם של הגויים (הסמכות מתכוונת לאומות העולם) כאשר הם מטיי חים דבר כנגד המדינה היהודית (הסמכות מתכוונת למדינת ישראל). זהו מיספר עצום, טוענת הסמכות, שלאדם ממוצע, בעל יכולת דיבור תקינה, יש צורך בלא פחות מלושה ימים ושלושים ושש שעות וארבעים ואחת דקות כדי למנותו בלבד, כלומר: אחד, שניים, שלוש, ארבע, וכו', בין הנסבחים היהודיים הנ"ל מבקשת הסמכות הבכירה להזכיר, היו זקנים, כלומר, אנשים שגילם 70 ומעלה (הגיל שבו היה בודע הסמכות לפרוש, אם מבינים הקוראים למה הכוונה). וכן היו נשים וגם טף היו (כלומר, אותם ילודי-אנוש המצליחים לחבוק בעמידה את ברכיה של הסמכות, אם מבינים הקוראים באיזה סוג של יצורים מדובר). אין להכחיש כי בין הנסבחים היהודיים היו גם גברים בגיל גיוס, אך הסמכות שבה מדובר לא היתה ביניהם למרבית המול (הסמכות הצ" לחה להימלט במסלול הבא: תחילה מיוחה לרוסיה הרשעה, ואחר-כך דרומה, לארץ-ישראל).

בידור הנכונה

ההאם נגיע אי-פעם למצב זה, שבו נהיה ככל האומות, אומה שווה בין שוות, שמאזנה שווה לזה של שאר האר-מות? כתבנו יפחת מריר טוען, שאצל הסמכות הבכירה מסתמנת אופטימיות זה"ר רה בימים אלה, הצבועים הללו, שעששו